

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottságnak számos dokumentum alapján a tudomására jutott, hogy Olaszország területén milyen nagy számban található jogellenesen, és a hatóságok ellenőrzése nélkül működő hulladéklerakók, amelyek közül egyesek veszélyes hulladékokat is tartalmaznak.

A Bizottság úgy véli, hogy mivel eltűri e hulladéklerakók jelenlétét, az Olasz Köztársaság nem teljesíti a 91/156/EGK irányelv által módosított, a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 4., 8. és 9. cikkeiből, a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A 2001. július 16-án létező, engedéllyel bíró vagy ekkor már működő hulladéklerakók vonatkozásában azokra a rendezési tervekhez vonatkozó információknak a hiánya, amelyeket az említett lerakók kezelőinek 2002. július 16-ig kellett volna bemutatniuk, a Bizottságot annak megállapítására indította, hogy nem léteznek ilyen rendezési tervek, valamint hogy a vonatkozó engedélyezési és a hulladéklerakók esetleges bezárására irányuló intézkedések nem felelnek meg az irányelv követelményeinek.

A Bizottság következképpen úgy véli, hogy az Olasz Köztársaság nem teljesítette a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK tanácsi irányelv 14. cikke a), b) és c) pontjából eredő kötelezettségeit.

(¹) HL L 78., 1991.3.26., 32. o.

(²) HL L 194., 1975.7.25., 39. o.

(³) HL L 377., 1991.12.31., 20. o.

(⁴) HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága által az Európai Unió Tanácsa ellen 2005. március 24-én benyújtott kereset

(C-137/05. sz. ügy)

(2005/C 132/30)

(Az eljárás nyelve: angol)

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli: C. Jackson, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg) 2005. március 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) semmisítse meg a tagállamok által kiállított útlevelek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírásokról szóló, 2004. december 13-i 2252/2004/EK tanácsi rendeletet (¹);
- 2) az EK 231. cikk alapján állapítsa meg, hogy megsemmisítésük után az útleveletről rendelkezői – az Egyesült Királyságnak az útleveletről alkalmazásából való kizárását eredményező rendelkezések kivételével – az e tárgyra vonatkozó új szabályok elfogadásáig hatályban maradnak;
- 3) kötelezze az Európai Unió Tanácsát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

1) Az Egyesült Királyságtól a tagállamok által kiállított útlevelek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírásokról szóló, 2004. december 13-i 2252/2004/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: útleveletről) elfogadásában való részvételi jogát megtagadták, noha az Egyesült Királyság a schengeni vívmányoknak az európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: schengeni jegyzőkönyv) 5. cikkének (1) bekezdése és az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkének (1) bekezdése alapján bejelentette részvételi szándékát. Az útleveletről megsemmisítését a felperes azért kéri, mert az Egyesült Királyság kizárása annak elfogadásából az EK 230. cikk második bekezdése alapján lényeges eljárási szabály megsértésének és/vagy a szerződés megsértésének minősül.

2) Az Egyesült Királyság érdemben azt adja elő, hogy a Tanács a schengeni jegyzőkönyv 4. és 5. cikke közötti viszony téves értelmezéséből indult ki, amikor az Egyesült Királyságot az útleveletről elfogadásából kizárta. Így különösen:

a. A tanácsi értelmezés, miszerint a schengeni jegyzőkönyv 5. cikkében írt részvételi jog csak a schengeni vívmányok rendelkezéseiben alapuló olyan intézkedésekre vonatkozik, amelyekben az Egyesült Királyság a 4. cikk szerint meghozott tanácsi határozat alapján vesz részt, ellentétben e cikkek szerkezetével és szövegével, az 5. cikk szerinti eljárás jellegével és az Amszterdami Szerződés záróokmányához csatolt, az 5. cikkről szóló nyilatkozattal.

b. A schengeni jegyzőkönyv Tanács által választott értelmezése az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 7. cikkének – miszerint e jegyzőkönyv 3. cikke a schengeni jegyzőkönyvet nem érinti – a hatások érvényesüléséhez nem szükséges. Ezen értelmezés a schengeni vívmányok egységességének megőrzéséhez sem szükséges. A schengeni vívmányok megőrzéséhez képest azok negatív hatása az Egyesült Királyságra súlyosan aránytalan.

- c. A schengeni vívmányokon alapuló intézkedéseknek a Tanács gyakorlatában alkalmazott tág felfogása miatt a schengeni jegyzőkönyv Tanács értelmezte 5. cikke szerinti eljárás a jogbiztonság elvének és a megerősített együttműködés alapelveinek megsértéséhez vezetne.
- 3) Az Egyesült Királyság másodlagosan előadja: ha a schengeni jegyzőkönyv 4. és 5. cikke közötti viszony Tanács által választott értelmezése lenne a helyes, az szükségszerűen az 5. cikk szerint a schengeni vívmányokon alapuló intézkedés fogalmának megszorító, a vívmányokhoz elválaszthatatlanul kapcsolódó intézkedéskénti értelmezéséhez vezetne; az útlevéltrendelet azonban nem ilyen intézkedés.

(¹) HL L 385., 1. o.

A Cour de Cassation (Belgium) 2005. március 17-i ítéletével a Levi Strauss & Co kontra Casucci SpA ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-145/05. sz. ügy)

(2005/C 132/31)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Cour de Cassation (Belgium) 2005. március 17-i ítéletével, amely 2005. március 31-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Levi Strauss & Co kontra Casucci SpA ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour de Cassation (Belgium) a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Egy rendszeresen használt védjegy esetében a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (¹) 5. cikkének (1) bekezdésében foglalt védjegyoltalom tartalmának a védjegy megkülönböztető képességének függvényében történő megállapításánál figyelemmel kell-e lennie a bírónak arra, milyen felfogást tanúsít az érintett vásárlóközönség abban az időpontban, amikor megkezdődik a védjegynek vagy hasonló megjelölésnek a használata, amely vélhetően sérti a védjegyet?
- 2) Amennyiben az előző kérdésre adott válasz nemleges, lehet-e a bíró tekintettel az érintett vásárlóközönség azt követően bármikor tanúsított felfogására, hogy megkezdtek a sérelmezett használatot? Lehet-e tekintettel különösen az érintett vásárlóközönségnek a bírói döntés időpontjában tanúsított felfogására?

- 3) Az 1) pontban foglalt feltételek alkalmazása mellett, amennyiben a bíró megállapítja a védjegybitorlást, főszabály szerint jogosult-e elrendelni az ilyen használat abbahagyását?
- 4) Más következménnyel járhat-e, ha a bejelentő védjegye a bitorlás megkezdését követően egészében vagy részben elvesztette megkülönböztető képességét, de csak azokban az esetekben, amikor ez egészben vagy részben a védjegyjogosult cselekményének vagy mulasztásának tudható be?

(¹) HL L 40., 1989.2.11., 1. o.

A cour d'appel de Paris 2005. március 23-i határozatával a Harold Price kontra Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-149/05. sz. ügy)

(2005/C 132/32)

(Az eljárás nyelve: francia)

A cour d'appel de Paris (Franciaország) 2005. március 23-i határozatával, amely 2005. április 4-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Harold Price kontra Conseil des ventes volontaires de meubles aux enchères publiques ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A cour d'appel de Paris a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A 89/48/EGK irányelvet kiegészítve, a szakoktatás és szakképzés elismerésének második általános rendszeréről szóló, 1992. június 18-i 92/51/EGK tanácsi irányelv (¹) alkalmazandó-e az önkéntes nyilvános árverések ingóság-eladási igazgatójának a code de commerce L.321-1—L.321-3., L.321-8. és L-321.9. cikkeiben szabályozott tevékenységére?
- 2) Ha igen, eltérhet-e a fogadó tagállam az irányelv 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának hatodik albekezdése alapján az irányelv 4. cikke (1) bekezdése b) pontjának második albekezdésétől?

(¹) HL L 209., 1992.7.24., 25. o.